

ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อทักษะ
บาสเกตบอลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4

The Effects of Peer-Assisted Learning in Physical Education
on Basketball Skills of Mathayomsuksa 4 Students

^{1*}อิทธิศักดิ์ อิทธิพิบูล Ittisak Ittipiboon

^{2**}ปรียาภรณ์ กุลศิริรัตน์ Preeyaporn Gulsirat

^{1,2}บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

^{1,2}Graduate School, Srinakharinwirot University

*First author, e-mail: ittisak.now@gmail.com

**Corresponding author, e-mail: preeyporng@g.swu.ac.th

Received December 19, 2025; Revised January 4, 2026; Accepted: March 30, 2026

บทคัดย่อ

วัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ 1) เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 2) เพื่อเปรียบเทียบผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติที่มีต่อทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 การวิจัยนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 60 คน ได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 30 คน และกลุ่มควบคุม 30 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน และแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ กลุ่มทดลองได้รับการจัดการเรียนการสอนโดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน ในขณะที่กลุ่มควบคุมได้รับการจัดการเรียนการสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนกลุ่มทดลองมีพัฒนาการด้านทักษะบาสเกตบอลดีขึ้นหลังเรียนในสัปดาห์ที่ 8 2) ผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมพบว่า หลังเรียนในสัปดาห์ที่ 8 ทักษะบาสเกตบอลของกลุ่มทดลองแตกต่างจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้พลศึกษาด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนสามารถส่งเสริมทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้; ทักษะบาสเกตบอล; พลศึกษา; เพื่อนช่วยเพื่อน

Abstract

The objective of this research is: 1) to examine the effects of peer-assisted learning in physical education on the basketball skills of Mathayomsuksa 4 students, 2) to compare the effects of peer-assisted learning with those of conventional physical education learning on the basketball skills of Mathayomsuksa 4 students. This research is a quasi-experimental study. The sample group consisted of 60 high school students in their fourth year, selected using cluster randomization, divided into an experimental group of 30 students and a control group of 30 students. The research instruments consisted of lesson plans based on peer-assisted learning and conventional physical education lesson plans. The experimental group received instruction using the peer-assisted learning technique, while the control group was taught using conventional instruction. The results indicated that 1) students in the experimental group showed improvement in their basketball skills after the 8th week of instruction, 2) after the 8th week, the basketball skills of the experimental group were significantly higher than their pre-test scores at the .05 level. In conclusion, physical education instruction using the peer-assisted learning technique can effectively enhance students' basketball skills.

Keywords: Learning Management; Basketball Skills; Physical Education; Peer-Assisted

บทนำ

สุขศึกษาและพลศึกษาคือการเรียนรู้เพื่อชีวิตที่สมบูรณ์ โดยผสมผสานระหว่าง ความรู้และพฤติกรรมสุขภาพ สุขศึกษาเข้ากับการพัฒนาศักยภาพผ่านกิจกรรมทางกายและกีฬาพลศึกษา เพื่อมุ่งสร้างพลเมืองที่มีคุณภาพ มีความพร้อมทั้งด้านสติปัญญา อารมณ์ และสมรรถภาพร่างกายที่แข็งแรงอย่างยั่งยืน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ด้วยกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาเป็นหนึ่งในกลุ่มสาระการเรียนรู้ทั้งหมดจาก 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ ที่จัดตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยมีทั้งความรู้ความเข้าใจทักษะกระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมตามแนวการจัดการศึกษาในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2551 ซึ่งผลรวมคือผู้เรียนเกิดการพัฒนาที่เป็นองค์รวมของความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ซึ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาประกอบด้วย 5 สาระ 6 มาตรฐานการเรียนรู้ กีฬาบาสเกตบอลเป็นกิจกรรมทางพล

ศึกษาที่มีการเรียนการสอนในโรงเรียนทั่วไป เป็นหนึ่งในกิจกรรมที่ถูกรับรองในหลักสูตรพลศึกษา เน้นการพัฒนาทักษะทั้งทางกายภาพและสังคมของนักเรียน โรงเรียนหลายแห่งได้นำบาสเกตบอลมาเป็นส่วนหนึ่งของหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสพัฒนาสมรรถภาพทางกาย ควบคู่ไปกับการพัฒนาชีวิตโดยเฉพาะในด้านการสื่อสาร การทำงานเป็นทีม การแก้ไขปัญหา ทักษะทางสังคม (Social Skills) เป็นกลุ่มของทักษะต่างๆ ที่ใช้ในการปฏิสัมพันธ์และการสื่อสารระหว่างกันภายในสังคม รวมทั้งความสามารถในการเข้าใจถึงสถานการณ์ที่หลากหลาย กฎกติกาต่างๆ ในสังคม ความสามารถในการรู้จักผู้อื่นและการนึกถึงคนรอบข้างอย่างเข้าใจ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างความสัมพันธ์ในทางบวกให้เกิดขึ้น ซึ่งเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับทุกเพศทุกวัย

การจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติเป็นกระบวนการที่มีโครงสร้างเป็นลำดับขั้นตอน เริ่มจากการเตรียมการและวางแผนการสอน ต่อด้วยการนำเข้าสู่บทเรียนเพื่อกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน จากนั้นดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยนำเสนอเนื้อหาสาระ อธิบาย และให้ผู้เรียนฝึกปฏิบัติ หลังจากนั้นมีการสรุปบทเรียนและประเมินผลการเรียนรู้ และปิดท้ายด้วยการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่ผู้เรียนเพื่อการพัฒนา กระบวนการนี้มุ่งเน้นการถ่ายทอดความรู้จากครูผู้เรียนอย่างเป็นระบบ โดยยึดหลักสูตรและแผนการสอนเป็นแนวทางหลักในการดำเนินการ ทั้งนี้ แม้จะเป็นวิธีการสอนแบบดั้งเดิม แต่ก็มีมีการปรับให้สอดคล้องกับแนวคิดการศึกษาสมัยใหม่ที่เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนมากขึ้น ดังที่วาสนา คุณาอภิสิทธิ์ (2539) กล่าวว่า วิธีการสอนนั้นจะดีที่สุดก็ต่อเมื่อการสอนนั้นมีความสัมพันธ์กับจุดมุ่งหมาย วิธีการสอนที่ดีมีหลายแบบ แต่ต้องคำนึงถึงว่าไม่มีวิธีใดที่จะนำไปใช้ให้เกิดผลสัมฤทธิ์ได้อย่างมั่นใจ เพราะสภาพการเรียนการสอนแตกต่างกัน ซึ่งวิธีที่ดีที่สุดคือวิธีการสอนที่ทำให้งานสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดีและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม เพราะประสบการณ์ชีวิตทั้งหมดคือการศึกษาเพื่อตลอดชีวิต สิ่งที่ครูผู้สอนต้องยึดถือคือประสบการณ์ที่ครูมีส่วนร่วมกับนักเรียนและต้องเป็นประสบการณ์ทางบวก จึงจะช่วยส่งเสริมให้นักเรียนมีสุขภาพที่ดี มีความสุข และมีประโยชน์สำหรับนักเรียน นอกจากนี้ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2561) ได้กล่าวว่า การสอนพลศึกษาแบบปกติเป็นการสอนที่ดำเนินการสอนตามหลักสูตร การสอนวิชาพลศึกษานั้นแบ่งออกเป็น 5 ขั้นตอน คือการเตรียมหรือการนำเข้าสู่บทเรียน การสอน การฝึกหัด การนำไปใช้ และการสรุปและสุขปฏิบัติ การจัดการเรียนการสอนเพื่อสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ปฏิสัมพันธ์ระหว่าง ผู้เรียนกับผู้สอน ล้วนแล้วแต่มีความสำคัญในการนำมาจัดการเรียนการสอน

รูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือ (Cooperative Learning) สามารถนำมาใช้กับการเรียนทุกวิชาและทุกระดับชั้น และยังมีประสิทธิภาพมากขึ้นกับกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนด้านทักษะทางสังคมอย่างวิชาพลศึกษาที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคมและสติปัญญา การจัดการเรียนการสอนแบบร่วมมือเทคนิคแบบเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นรูปแบบการเรียนรู้แบบร่วมมือคือการช่วยเหลือกันระหว่างเพื่อนในวัยเดียวกันหรือผู้ที่มีคุณวุฒิวัยวุฒิสูงกว่า โดยทำหน้าที่ช่วย

เอื้ออำนวยให้สมาชิกในกลุ่ม มีการพูดคุยอภิปรายให้คำแนะนำช่วยเหลือกลุ่มและช่วยส่งเสริมให้สมาชิกมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันซึ่งอาจช่วยเหลือกันเป็นคู่หรือเป็นกลุ่มก็ได้โดยผู้ให้การช่วยเหลือต้องมีความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะพื้นฐานในการให้การปรึกษา ซึ่งควรได้เรียนรู้ทักษะการสื่อสาร การสร้างสัมพันธภาพ เข้าใจความรู้สึกและปัญหาความต้องการของบุคคล เพื่อช่วยเสริมสร้างกำลังใจกับเพื่อนในกลุ่มให้เกิดการพัฒนาตนเองและศักยภาพที่มีอยู่ในการช่วยตนเอง (ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์, 2552) ในการจัดการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นเป็นศูนย์กลาง ครูต้องให้ความสำคัญกับความต้องการของนักเรียนเป็นอันดับแรก โดยเปลี่ยนบทบาทจากผู้สอนมาเป็นผู้สนับสนุนให้เด็กๆ ได้เผชิญปัญหาและลงมือทำกิจกรรมด้วยตนเอง หัวใจสำคัญคือการสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ร่วมกัน ที่เปิดโอกาสให้เด็กที่มีศักยภาพแตกต่างกันได้ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน เสริมสร้างทั้งความรู้และความเห็นอกเห็นใจ เพื่อให้ห้องเรียนเป็นพื้นที่แห่งการเติบโตไปพร้อมกันอย่างมีความสุข (สุรางค์ โค้วตระกูล, 2564) การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนจัดเป็นการสอนที่อาศัยกระบวนการกลุ่มสัมพันธ์เป็นฐาน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนทั้งในระดับชั้นเดียวกันหรือรุ่นพี่เป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ อย่างไรก็ตาม กระบวนการดังกล่าวจำเป็นต้องดำเนินการภายใต้การกำกับดูแลของครูอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การกำหนดขั้นตอนการสอน การจัดอัตราส่วนผู้เรียนที่มีความเหมาะสม ไปจนถึงการประเมินผลการเรียนรู้ ทั้งนี้ เพื่อมิให้เป็นการผลัดภาระด้านการจัดการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียนฝ่ายเดียว และเพื่อให้แน่ใจว่ากิจกรรมดังกล่าวจะบรรลุเป้าหมายทางการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพสูงสุด (ทศนา แคมมณี, 2556)

จากเหตุผลที่กล่าวข้างต้นการเรียนการสอนรายวิชาบาสเกตบอลระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่าในการทดสอบทักษะของนักเรียนทั้ง 5 ทักษะ มีอยู่ 2 ทักษะ ที่มีคะแนนค่อนข้างต่ำ ทักษะการเลย์-อัฟ ซึ่งปัจจัยที่เป็นสาเหตุอาจเนื่องมาจากทักษะการก้าวกระโดดยิงประตูทักษะเลย์-อัฟเป็นทักษะพื้นฐานกีฬาบาสเกตบอลที่มีความซับซ้อนกว่าทักษะอื่น นักเรียนที่ไม่มีพื้นฐานการเล่นกีฬาบาสเกตบอลจะต้องใช้ระยะเวลาในการฝึกฝนมาก ถึงจะสามารถทำการยิงประตูด้วยการก้าวกระโดดได้อย่างถูกต้อง ทักษะการรับส่งบาสเกตบอลในท่าทางต่างๆ ยังขาดพื้นฐานการรับส่งที่ถูกต้องอ้างอิงจากผลการทดสอบในปีการศึกษาที่ผ่านมา ไม่ได้ตามเกณฑ์การประเมินหรือได้คะแนนไม่เป็นไปตามที่ผู้สอนกำหนด และผู้วิจัยได้สังเกตทักษะทางด้านสังคมของผู้เรียนขาดการพูดคุยหรือปฏิสัมพันธ์ร่วมกันในกลุ่ม นักเรียนติดมือถือ ในด้านทักษะทางสังคมนักเรียนยังขาดทักษะการทำงานกลุ่ม ทักษะความรับผิดชอบ ทักษะการช่วยเหลือผู้อื่น ทักษะการเป็นผู้นำผู้ตาม ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีแนวคิดที่จัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบเพื่อนช่วยเพื่อน เพื่อพัฒนาทักษะบาสเกตบอล เช่นทักษะการเลย์-อัฟและทักษะการรับส่ง แก้ไขทักษะทางด้านสังคม

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ที่มีต่อทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4
2. เพื่อเปรียบเทียบผลของการจัดการเรียนรู้ พลศึกษาด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติที่มีต่อทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4

วิธีดำเนินการวิจัย

บทความวิจัยนี้เป็นวิจัยกึ่งทดลองและมีวิธีดำเนินการวิจัยโดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนวิชา พ30201 วิชาบาสเกตบอล (กลุ่มควบคุม) ได้รับการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาบาสเกตบอลตามขั้นตอนปกติจำนวนแผน 8 จัดการเรียนรู้ (กลุ่มทดลอง) ได้รับการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาบาสเกตบอลตามเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนจำนวนแผน 8 จัดการเรียนรู้ ตัวแปรต้น การจัดการเรียนรู้พลศึกษาด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน ตัวแปรตาม 1) ทักษะการเลย์-อัฟ 2) ทักษะการรับส่ง

2. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนวิชา พ30201 วิชาบาสเกตบอล โดยผู้วิจัยดำเนินการสุ่มกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่ม แบบง่าย (Simple random sampling) ด้วยการจับฉลาก จำนวน 2 ห้องเรียน เพื่อจัดกลุ่มให้มีโอกาสเท่าเทียมกันในการเป็นกลุ่มทดลองหรือกลุ่มควบคุม ดังนี้ 1) ห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/1 (กลุ่มควบคุม) ได้รับการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาบาสเกตบอลตามขั้นตอนปกติ จำนวน 30 คน 2) ห้องเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4/2 (กลุ่มทดลอง) ได้รับการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาบาสเกตบอล ตามเทคนิคการเรียนรู้เพื่อนช่วยเพื่อน จำนวน 30 คน

3. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ มีรายละเอียดดังนี้ 1) เครื่องมือที่ใช้ในการดำเนินการทดลอง คือ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบเพื่อนช่วยเพื่อน และแผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติ จำนวน 8 แผน ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประเมินความเหมาะสม ค่า IOC ที่ทำได้แต่ละจุดประสงค์การเรียนรู้ รายข้ออยู่ระหว่าง 0.60-1.00 ที่คำนวณได้ มีค่ามากกว่า 0.5 2) เครื่องมือวัดทักษะการ เลย์-อัฟ เครื่องมือวัดทักษะการ การรับ-ส่งบาสเกตบอล 3) แบบสอบถามวัดทักษะทางสังคม ให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา ความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ลักษณะการใช้คำถามและความถูกต้องด้านภาษานำมาหาความสอดคล้องระหว่างเนื้อหา กับ วัตถุประสงค์ (Index of Congruence หรือ IOC) คัดเลือกข้อทดสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง(IOC)ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไปได้จำนวน 38 ข้อ ส่วนอีก 2 ข้อ ได้ปรับปรุงแก้ไขและ นำไป Try

out ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ได้ค่าความเชื่อมั่นจากสูตรสัมประสิทธิ์ อัลฟาของคอนบัค ได้เท่ากับ 0.81 (Cronbach, 1951)

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล มีขั้นตอนดังนี้ 1) ดำเนินการสุ่มกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบง่าย (Simple random sampling) เพื่อกำหนดกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม เมื่อได้กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ให้นักเรียนทำแบบวัดทักษะปฏิบัติพื้นฐานก่อนเรียน เพื่อใช้ในการจัดกลุ่มและเป็นแบบวัดผลก่อนการทดลอง กลุ่มทดลองทำแบบสอบถามวัดทักษะทางสังคมก่อนเรียน 2) สอนตามแผนจัดการเรียนรู้ (กลุ่มควบคุม) ได้รับการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาบาสเกตบอลตามขั้นตอนปกติจำนวนแผน 8 จัดการเรียนรู้ (กลุ่มทดลอง) ได้รับการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาบาสเกตบอลตามเทคนิคการเรียนรู้เพื่อนช่วยเพื่อน จำนวนแผน 8 จัดการเรียนรู้ 3) ทำการทดสอบกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม ก่อนทดสอบ และหลังการจัดการเรียนรู้สัปดาห์ที่ 8 กลุ่มทดลองทำแบบสอบถามวัดทักษะทางสังคมหลังเรียน เพื่อบันทึกข้อมูลผลการทดสอบเพื่อเก็บไว้ สำหรับวิเคราะห์ข้อมูล

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย คือ วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ทดสอบระหว่างกลุ่มกับทดสอบภายในกลุ่มโดยคำนวณหาค่าเฉลี่ยคะแนน ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน (S.D.) สถิติแบบที่ (t – test dependent) โดยทดสอบความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สถิติแบบที่ (Paired – Samples t – test)

ผลการวิจัย

1. จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่าผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ที่มีต่อทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนการจัดการเรียนรู้ และหลังการจัดการเรียนรู้สัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มทดลอง (n=30)

สัปดาห์/ทักษะ	กลุ่มทดลอง	
	$\bar{X}$	S.D.
การรับส่ง สองมือระดับอก		
ก่อนเรียน	3.10	.76
หลังการจัดการเรียนรู้สัปดาห์ที่ 8	11.10	2.06
การรับส่ง สองมือกระดอนพื้น		
ก่อนเรียน	3.50	1.38
หลังการจัดการเรียนรู้สัปดาห์ที่ 8	8.80	2.43

การรับส่ง มือเดียวเหนือไหล่		
ก่อนเรียน	3.97	.85
หลังการจัดการเรียนรู้สัปดาห์ที่ 8	11.33	1.49
การรับส่ง สองมือเหนือศรีษะ		
ก่อนเรียน	3.73	.98
หลังการจัดการเรียนรู้สัปดาห์ที่ 8	7.40	1.45
การเลย-อ้าแบบหงายมือขวา		
ก่อนเรียน	.93	.87
หลังการจัดการเรียนรู้สัปดาห์ที่ 8	4.77	1.10
การเลย-อ้าแบบหงายมือซ้าย		
ก่อนเรียน	.90	.55
หลังการจัดการเรียนรู้สัปดาห์ที่ 8	3.63	.85
การเลย-อ้าแบบคว่ำมือขวา		
ก่อนเรียน	1.60	.56
หลังการจัดการเรียนรู้สัปดาห์ที่ 8	4.77	1.10
การเลย-อ้าแบบคว่ำมือซ้าย		
ก่อนเรียน	1.77	.70
หลังการจัดการเรียนรู้สัปดาห์ที่ 8	4.10	1.60

***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 แสดงว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบเพื่อนช่วยเพื่อน ที่มีต่อทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนการจัดการเรียนรู้ และหลังการจัดการเรียนรู้สัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มทดลอง พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะทั้ง 8 ทักษะดีขึ้นตามลำดับ

2. จากวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่าการเปรียบเทียบผลของการจัดการเรียนรู้ พลศึกษาด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติที่มีต่อทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติที่มีต่อทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ก่อนการจัดการเรียนรู้ และหลังการจัดการเรียนรู้สัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง (n=30) ดังตารางที่ 2

สัปดาห์/ทักษะ	กลุ่มควบคุม		กลุ่มทดลอง		t	p-value
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
การรับส่ง สองมือระดับอก						
ก่อนเรียน	2.83	.95	3.10	.76	-1.20	.23
หลังการจัดการเรียนรู้สัปดาห์ที่ 8	7.37	1.25	11.10	2.06	-8.50	.00
การรับส่ง สองมือกระดองพื้น						
ก่อนเรียน	2.83	1.44	3.50	1.38	-1.83	.07
หลังการจัดการเรียนรู้สัปดาห์ที่ 8	6.27	1.70	8.80	2.43	-4.68	.00
การรับส่ง มือเดียวเหนือไหล่						
ก่อนเรียน	4.10	.92	3.97	.85	.58	.56
หลังการจัดการเรียนรู้สัปดาห์ที่ 8	6.27	1.10	11.33	1.49	-14.56	.00
การรับส่ง สองมือเหนือศีรษะ						
ก่อนเรียน	4.17	1.39	3.73	.98	1.39	.17
หลังการจัดการเรียนรู้สัปดาห์ที่ 8	5.73	2.24	7.40	1.45	-3.42	.00
การเลย์-อัฟแบบหงายมือขวา						
ก่อนเรียน	.87	.73	.93	.87	-.34	.73
หลังการจัดการเรียนรู้สัปดาห์ที่ 8	3.17	1.76	4.77	1.10	-8.50	.00
การเลย์-อัฟแบบหงายมือซ้าย						
ก่อนเรียน	1.07	.74	.90	.55	.99	.33
หลังการจัดการเรียนรู้สัปดาห์ที่ 8	6.27	1.46	3.63	.85	-2.05	.04
การเลย์-อัฟแบบคว่ำมือขวา						
ก่อนเรียน	1.47	.68	1.60	.56	.56	.41
หลังการจัดการเรียนรู้สัปดาห์ที่ 8	3.17	1.76	4.77	1.10	-4.21	.00
การเลย์-อัฟแบบคว่ำมือซ้าย						
ก่อนเรียน	1.30	.75	1.77	.70	.71	.48
หลังการจัดการเรียนรู้สัปดาห์ที่ 8	3.23	1.10	4.10	1.60	-2.44	.02

***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 แสดงว่า ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติที่มีต่อทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 สามารถ

สรุปได้ดังนี้ พิจารณาพบว่าทั้ง 8 ทักษะระหว่างก่อนเรียน และหลังการจัดการเรียนรู้สัปดาห์ที่ 8 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อทักษะทางสังคมของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีรายละเอียด ดังตารางที่ 3 และตารางที่ 4

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนน ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนของแบบวัดทักษะทางสังคมของกลุ่มทดลองด้านทักษะการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม ก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้สัปดาห์ที่ 8

ด้านทักษะการมีส่วนร่วม ในการทำงานกลุ่ม	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t	p- value
	($\bar{X}$)	(S.D.)	($\bar{X}$)	(S.D.)		
1.นักเรียนช่วยเหลือเพื่อนในกิจกรรม กลุ่มอยู่เสมอ	2.27	.58	2.90	.31	-5.27	.00
2.นักเรียนแสดงความคิดเห็นและช่วย แก้ไขปัญหาในกลุ่ม	2.13	.63	2.83	.38	-5.22	.00
3.นักเรียนมักจะแยกตัวออกมาทำงาน คนเดียว เพื่อให้แน่ใจว่างานจะสำเร็จ ตามเป้าหมาย	1.17	.38	1.63	.56	-3.80	.00
4.นักเรียนสามารถปรับตัวเข้ากับเพื่อน ร่วมกลุ่มในการทำกิจกรรมต่างๆได้ดี	2.00	.45	2.73	.45	-6.28	.00
5.นักเรียนทำงานร่วมกับเพื่อนในกลุ่ม จนงานสำเร็จลุล่วงได้ดีอยู่เสมอ	2.30	.53	2.87	.35	-4.87	.00
6.นักเรียนจะรู้สึกโกรธหรือต่อว่าเพื่อน เมื่อเพื่อนทำงานได้ไม่ดี	1.80	.61	2.27	.78	-2.57	.01
7.นักเรียนมีการปฏิบัติงานตามบทบาท หรือหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายได้ดีและ สม่ำเสมอ	2.27	.58	2.90	.31	-5.27	.00
8.นักเรียนพร้อมที่จะรับฟังและ พิจารณาความคิดเห็นของผู้อื่นด้วย เหตุผลอยู่เสมอ	2.10	.31	2.67	.48	-5.46	.00
9.นักเรียนทะเลาะหรือมีความขัดแย้ง กับผู้อื่นบ่อยครั้งเมื่อต้องทำงานร่วมกัน	1.33	.55	1.97	.49	-4.72	.00
10.นักเรียนยินดีปรับเปลี่ยนความคิด	2.10	.31	2.73	.45	-6.38	.00

อยู่เสมอเมื่อมีผู้อื่นเสนอแนวคิดที่ดีกว่า
และมีเหตุผลสนับสนุน

***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 แสดงว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนด้านทักษะการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่มของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้สัปดาห์ที่ 8 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนน ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนน ของแบบวัดทักษะทางสังคมของกลุ่มทดลอง ก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้สัปดาห์ที่ 8

กลุ่มตัวอย่าง	N	ก่อนเรียน		หลังเรียน		t	p-value
		($\bar{X}$)	(S.D.)	($\bar{X}$)	(S.D.)		
กลุ่มทดลอง	30	2.00	.13	2.60	.13	-31.96	.00

***มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4 แสดงว่าค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะทางสังคมของนักเรียนกลุ่มทดลองหลังได้รับการจัดการเรียนรู้ พลศึกษาแบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อทักษะการเลย์-อัพ ทักษะการรับ-ส่ง ในรายวิชา บาสเกตบอลของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.00 (S.D.= .13) หลังเรียนสัปดาห์ที่ 8 ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 2.60 (S.D.= .13) แตกต่างจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่องผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนทักษะบาสเกตบอล ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 สามารถอภิปรายได้ดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยผู้วิจัยนำมาพัฒนาทักษะการเลย์-อัพ ทักษะการรับ-ส่ง ทั้งหมด 8 ทักษะ ดังนี้ 1) การรับ - ส่งสองมือระดับอก 2) การรับส่งสองมือกระดอนพื้น 3) การรับ - ส่งมือเดียวเหนือไหล่ 4) การรับ - ส่งสองมือเหนือศีรษะ 5) การเลย์-อัพหางมือขวา 6) การเลย์-อัพหางมือซ้าย 7) การเลย์-อัพคว่ำมือขวา และ 8) การเลย์-อัพคว่ำมือซ้าย ทั้งหมดที่กล่าวมาเป็นทักษะพื้นฐานที่ผู้เรียนควรได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องเพื่อส่งผลในการนำทักษะไปต่อยอดสู่การเล่นทีม ดังที่อุทัย สงวนพงศ์ ได้กล่าวว่าการเล่นบาสเกตบอลทักษะพื้นฐานมีความจำเป็นและสำคัญมาก ดังนั้น ผู้เล่นจึงต้องฝึกทักษะพื้นฐานต่างๆ ให้ถูกต้องจนเกิดความชำนาญเสียก่อนโดยมีทักษะพื้นฐานดังนี้การยืนเตรียมพร้อม การหยุดการเคลื่อนที่ การจับลูกบอล การเคลื่อนที่เพื่อเล่น

บาสเกตบอล การส่งลูกบอล การรับลูกบอล การยิงประตู การเลย์-อัพ เป็นวิธีการยิงที่รวดเร็วและสามารถเข้าใกล้ห่วงประตูได้มากที่สุด ดังนั้นผู้เล่นทุกคนจึงต้องได้รับการฝึกฝนให้เกิดความชำนาญรวดเร็ว แม่นยำทำมุมและทั้งมือซ้ายและมือขวา และการรับลูกบอลเป็นสิ่งจำเป็นอย่างหนึ่งในการเล่นกีฬาบาสเกตบอล การรับลูกบอลที่ดี คือ การที่สามารถรับลูกบอลได้ทุกแบบ เมื่อรับลูกบอลแล้วจะต้องครอบครองลูกบอลไว้ให้ได้อย่างมั่นคง และพร้อมที่จะเล่นในทักษะอื่นๆ ได้อย่างต่อเนื่อง (อุทัย สงวนพงศ์, 2544) ดังนั้นผู้เรียนควรคำนึงถึงหลักการในการรับลูกบอล จากจุดมุ่งหมายการวิจัยข้อที่ 1 พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการด้านทักษะทั้ง 8 ทักษะดีขึ้นตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับจุฬาลักษณ์ สงฆ์สรวงน้อย ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลของการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อความแม่นยำในการเล่นลูกสองมือล่างในกีฬาบอลเลย์บอล ผลการวิจัยพบว่า ความแม่นยำในการเล่นลูกสองมือล่างระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในสัปดาห์ที่ 8 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (จุฬาลักษณ์ สงฆ์สรวงน้อย, 2563) จากแนวคิดและงานวิจัยข้างต้นแสดงให้เห็นว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนมีความสัมพันธ์โดยตรงกับการพัฒนาทักษะบาสเกตบอลอย่างเป็นระบบ เนื่องจากกระบวนการนี้เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะพื้นฐานทั้ง 8 ทักษะ ผ่านการสังเกตและให้ข้อมูลย้อนกลับ ระหว่างกันอย่างใกล้ชิดซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ อุทัย สงวนพงศ์ ที่ให้ความสำคัญกับการฝึกทักษะพื้นฐานให้เกิดความชำนาญก่อนต่อยอดสู่ระดับสูง และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จุฬาลักษณ์ สงฆ์สรวงน้อย ที่ยืนยันว่าการเรียนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนช่วยเพิ่มความแม่นยำในทักษะกีฬาได้อย่างมีนัยสำคัญสรุปได้ว่า การที่นักเรียนในงานวิจัยนี้มีพัฒนาการดีขึ้น เป็นเพราะเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนช่วยลดความประหม่า เพิ่มความมั่นใจในการฝึกซ้ำ และส่งเสริมการเรียนรู้รายบุคคลผ่านการช่วยเหลือกัน ทำให้ทักษะการรับ-ส่งและการเลย์-อัพที่ซับซ้อนทั้งซ้ายและขวาถูกพัฒนาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่าการเรียนแบบปกติ

2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบผลของการจัดการเรียนรู้ พลศึกษาด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติที่มีต่อทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งผลการเปรียบเทียบผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนการจัดการเรียนรู้ และหลังการจัดการเรียนรู้สัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มควบคุม แตกต่างจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการเปรียบเทียบผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ก่อนการจัดการเรียนรู้ และหลังการจัดการเรียนรู้สัปดาห์ที่ 8 ของกลุ่มทดลอง แตกต่างจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ 1 และเมื่อนำผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนกับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบปกติที่มีต่อทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 ระหว่างกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลองก่อนการจัดการเรียนรู้และหลังการจัดการเรียนรู้สัปดาห์ที่ 8 แตกต่างจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 จึงสามารถสรุปได้ว่าการจัดการเรียนรู้ พลศึกษาด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนสามารถพัฒนาทักษะทางกีฬาบาสเกตบอล ทำให้เห็นถึง พัฒนาการที่แตกต่างจากการจัดการเรียนรู้แบบปกติจึงพิสูจน์ได้ว่าการจัดการเรียนรู้พลศึกษาด้วย เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนสามารถส่งเสริมและพัฒนาทักษะของผู้เรียนได้ดีกว่าการจัดการเรียนรู้แบบ ปกติ ซึ่งสอดคล้องกับคิวนันท์ อธิจันทร์รัตน์ ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบ ร่วมมือด้วยเทคนิคแบบเพื่อนช่วยเพื่อน แบบ เอส.ที.เอ.ดี และแบบปกติ ที่มีต่อทักษะเทควันโดของ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ผลการวิจัยพบว่า 1) กลุ่มทดลองที่ 1 กลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่ม ควบคุม มีทักษะเทควันโดหลังการฝึกดีกว่าก่อนการฝึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) หลังการฝึกสัปดาห์ที่ 8 กลุ่มทดลองที่ 1 มีทักษะเทควันโดทำการเตะเฉียงดีกว่ากลุ่มทดลองที่ 2 และกลุ่มควบคุม และกลุ่มทดลองที่ 2 ดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ นอกเหนือจากการพัฒนาทักษะ การจัดการเรียนรู้แบบเพื่อนช่วยเพื่อนมีประโยชน์มากมาย ช่วย พัฒนาทักษะทางสังคมควบคู่ไปกับทักษะทางกีฬา (คิวนันท์ อธิจันทร์รัตน์, 2564) จากแนวคิดและ ผลการวิจัยข้างต้น แสดงให้เห็นว่ารูปแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนมีผลสัมฤทธิ์ใน การพัฒนาทักษะบาสเกตบอลที่สูงกว่าการจัดการเรียนรู้แบบปกติอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งความสัมพันธ์นี้ มีความสอดคล้องกับแนวคิดของคิวนันท์ อธิจันทร์รัตน์ ที่ระบุว่า การเรียนรู้แบบร่วมมือช่วยส่งเสริม\ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ทักษะเชิงปฏิบัติได้รวดเร็วขึ้น ผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และ การให้ข้อมูลป้อนกลับระหว่างผู้เรียน

3. เพื่อศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อทักษะทาง สังคมในทักษะบาสเกตบอลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 4 โดยแบ่งการประเมินออกเป็น 4 ด้าน คือ 1) ด้านทักษะการมีส่วนร่วมในการทำงานกลุ่ม 2) ด้านทักษะความรับผิดชอบ 3) ด้านทักษะการ ช่วยเหลือผู้อื่น 4) ด้านทักษะการเป็นผู้นำผู้ตาม เมื่อนำผลรวมของทุกด้านมาหาค่าเฉลี่ย ระหว่างก่อน เรียนและหลังเรียนสัปดาห์ที่ 8 พบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนทักษะทางสังคมของนักเรียนกลุ่มทดลองหลัง ได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อทักษะการเลย์-อัพ ทักษะการรับ-ส่ง แตกต่างจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 ซึ่ง สอดคล้องกับแนวคิดของผ่องฉวี มณีรัตนพันธุ์ ได้กล่าวว่า กระบวนการทำงานที่มีขั้นตอนหรือวิธีการที่ จะช่วยให้การดำเนินงานกลุ่มเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นั่นคือ สมาชิกทุกคนต้องทำความเข้าใจใน เป้าหมายการทำงาน วางแผนปฏิบัติงานร่วมกัน ดำเนินงานตามแผนตลอดจนประเมินผลและ ปรับปรุงงานการที่สมาชิกในกลุ่มทำงานอย่างมีเป้าหมายร่วมกัน มีการทำงานร่วมกัน โดยที่สมาชิกทุก คนมีส่วนร่วมในการทำงานนั้น มีการแบ่งปันวัสดุ อุปกรณ์ ข้อมูลต่างๆ ในการทำงาน ทุกคนมีบทบาท หน้าที่และประสบความสำเร็จร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มจะมีความรู้สึกที่ตนประสบความสำเร็จได้ก็ ต่อเมื่อสมาชิกทุกคนในกลุ่มประสบความสำเร็จด้วย สมาชิกทุกคนจะได้รับผลประโยชน์ หรือ

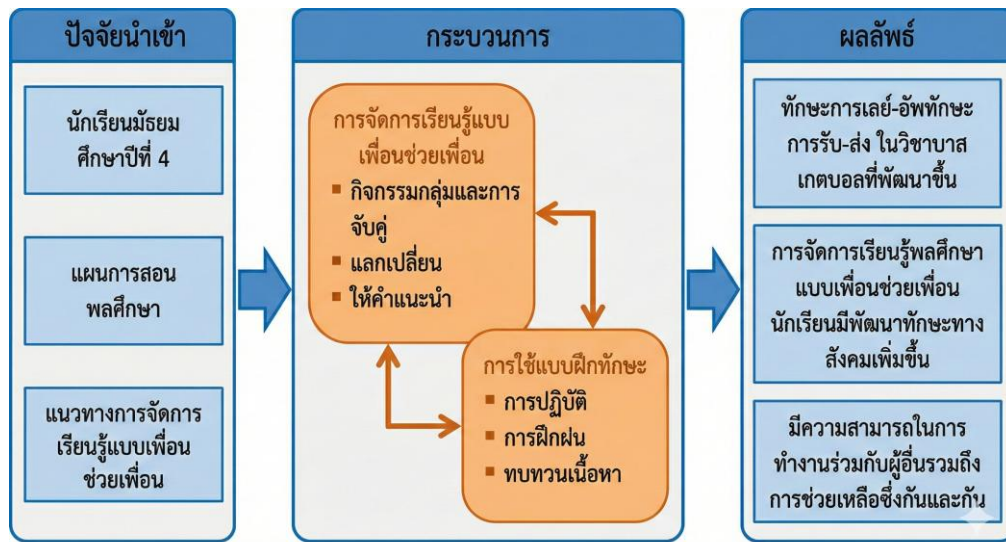
รางวัลผลงานกลุ่มโดยเท่าเทียมกัน และยังสอดคล้องกับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ผ่องฉวี มณีรัตนพันธุ์, 2555) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของบัญญัติ ชำนาญกิจ ได้นำเสนอแนวคิด การเรียนรู้แบบร่วมมือในการเรียนรู้ที่ใช้ความแตกต่างระหว่างบุคคลเป็นแรงขับเคลื่อน โดยการ จัดกลุ่มผู้เรียนขนาดเล็กที่มีระดับความสามารถละกันเพื่อให้เกิดปฏิสัมพันธ์เชิงสร้างสรรค์ สมาชิกใน กลุ่มจะมีส่วนร่วมในการพัฒนาความรู้ผ่านกระบวนการแลกเปลี่ยนแนวคิดและทางการเรียน โดยมี กลไกการสนับสนุนทางด้านจิตใจและการช่วยเหลือซึ่งกันและกันระหว่างผู้เรียนกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน ซึ่งส่งผลให้ความรับผิดชอบในความสำเร็จไม่ใช่น้ำหนักของบุคคลใดบุคคลหนึ่ง แต่เป็นพันธกิจร่วมกัน ของสมาชิกทุกคนในกลุ่ม (บัญญัติ ชำนาญกิจ, 2558) จากแนวคิดและผลการวิจัยข้างต้นพบว่าทักษะ ทางสังคมทั้ง 4 ด้านของนักเรียนพัฒนาขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนเป็นกระบวนการที่ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์เชิงสร้างสรรค์ผ่านการปฏิบัติงานกลุ่ม อย่างมีระบบ ความสัมพันธ์นี้สอดคล้องกับแนวคิดของ ผ่องฉวี มณีรัตนพันธุ์ ที่เน้นความสำคัญของการ มีเป้าหมายร่วมกันและการแบ่งปันบทบาทหน้าที่ ซึ่งช่วยให้สมาชิกเกิดความรับผิดชอบและเรียนรู้ การช่วยเหลือผู้อื่น และยังสอดคล้องกับแนวคิดของบัญญัติ ชำนาญกิจ ที่ชี้ให้เห็นว่าการจัดกลุ่มแบบละ ความสามารถช่วยเปลี่ยนความแตกต่างระหว่างบุคคลให้เป็นแรงขับเคลื่อนในการเรียนรู้

องค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นถึงการพัฒนาทางด้านทักษะกีฬาบาสเกตบอลเช่นการเลย์-อัพ และทักษะการรับส่ง ศึกษาผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อทักษะ ทางสังคมโดยมีปัจจัยหลัก คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แผนการสอนพลศึกษาแบบปกติ และ แผนการจัดการเรียนรู้พลศึกษาเพื่อนช่วยเพื่อน ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการดำเนินกระบวนการพัฒนา

กระบวนการเรียนรู้ในโมเดลนี้เป็นการผสมผสานระหว่าง การเรียนแบบกลุ่มกับการฝึกปฏิบัติ จริงโดยจะใช้ระบบพลศึกษาด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนมาเป็นตัวขับเคลื่อน ให้นักเรียนได้ลองสอน และแนะนำกันเองควบคู่ไปกับการฝึกตามแบบฝึกทักษะอย่างต่อเนื่อง ทั้งสองอย่างนี้จะทำงานสอด ควบคู่กัน มีการโต้ตอบและแชร์ข้อมูลระหว่างกันอยู่ตลอด เพื่อช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้และ พัฒนาทักษะดีขึ้นตามลำดับอย่างเห็นได้ชัดเจน

ผลลัพธ์ที่คาดหวังจากการดำเนินตามโมเดลนี้คือ นักเรียนมีทักษะบาสเกตบอลที่พัฒนาขึ้น และในการจัดการเรียนรู้พลศึกษาด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนนักเรียนสามารถพัฒนาทักษะทางสังคม เพิ่มขึ้น มีความสามารถ ในการทำงานร่วมกับผู้อื่น รวมถึงการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งเป็นผลจาก การเรียนรู้ร่วมกันและการฝึกฝนอย่างเป็นระบบตามกระบวนการที่ออกแบบไว้ ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กระบวนการเรียนรู้พลศึกษาด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อทักษะบาสเกตบอล

บทสรุป

จากผลการวิจัยมีข้อสรุปดังนี้ 1) จากการศึกษาเปรียบเทียบผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาวิชาบาสเกตบอล โดยใช้เทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน (Peer Tutoring) เปรียบเทียบกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติในนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 สรุปได้ดังนี้ พัฒนาการรายกลุ่มทั้งกลุ่มควบคุม (เรียนพลศึกษาแบบปกติ) และกลุ่มทดลอง (เรียนพลศึกษาด้วยเทคนิคเพื่อนช่วย) มีคะแนนทักษะทางสังคมและทักษะกีฬาบาสเกตบอลหลังการทดลอง (สัปดาห์ที่ 8) สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มเมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์หลังการทดลอง พบว่ากลุ่มที่เรียนด้วยพลศึกษาด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยมีพัฒนาการของทักษะดีขึ้นและมีความแตกต่างจากกลุ่มที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 2) ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อทักษะทางสังคมของกลุ่มทดลอง พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนหลังได้รับการจัดการเรียนรู้พลศึกษาด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน แตกต่างจากก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) ผลการจัดการเรียนรู้พลศึกษาด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน คะแนนของกลุ่มที่ได้เรียนมีทักษะเพิ่มขึ้นวัดได้จากคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนและสามารถแก้ปัญหาให้นักเรียนที่มีคะแนนต่ำ ในทักษะการเลย์-อัฟ และการรับส่งได้จริง 4) ดังนั้นหากโรงเรียนต้องการพัฒนาทั้งทักษะกีฬาบาสเกตบอลและทักษะทางสังคมการจัดการเรียนรู้พลศึกษาด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อน เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่ทางโรงเรียนต่างๆหน้าจะพิจารณานำมาใช้ในการเรียนการสอนในรายวิชาอื่นๆ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. การนำเทคนิคการจัดการเรียนรู้พลศึกษาด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนไปจัดการเรียนการสอนหากต้องการพัฒนาทักษะ จำเป็นจะต้องจัดการเรียนรู้ไม่น้อยกว่า 8 สัปดาห์ เพื่อให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจน

2. การจัดการจัดการเรียนรู้พลศึกษาด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนจะต้องมีการจำแนกผู้เรียนตามความสามารถให้มีความถูกต้องและเหมาะสมมากที่สุด เพราะการจำแนกระดับของผู้เรียนเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อทักษะได้อย่างชัดเจน

3. การจัดการเรียนรู้พลศึกษาด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนผู้เรียนจะต้องรู้ถึงบทบาทหน้าที่ของตนเองอย่างชัดเจนโดยครูผู้สอนจะต้องอธิบายจำแนกหน้าที่ หรือขอบข่ายต่างๆ ให้ชัดเจนก่อนเริ่มการจัดการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. การจัดการเรียนรู้พลศึกษาด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนควรนำรูปแบบไปเปรียบเทียบกับเทคนิคการสอนอื่นๆ เพื่อแสดงผลการเปรียบเทียบที่ชัดเจนมากขึ้น

2. การนำเทคนิคการสอนพลศึกษาด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนไปปรับใช้หรือพัฒนาผู้เรียนในด้านการพัฒนาทักษะทางสังคมกับกิจกรรมรูปแบบอื่นๆ ได้

3. ควรศึกษาผลระยะยาวของการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้พลศึกษาด้วยเทคนิคเพื่อนช่วยเพื่อนในกลุ่มของผู้เรียนที่ต่างระดับชั้น เพื่อประเมินความยั่งยืนของการพัฒนาทักษะหลังสิ้นสุดการวิจัย

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*.

กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

จุฬาลักษณ์ สงฆ์สรระน้อย. (2563). ผลของการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนที่มีต่อความแม่นยำในการเล่น

ลูกสองมือล่างในกีฬาวอลเลย์บอล. *วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต วิทยาศาสตร์การออกกำลังกายและการกีฬา*. มหาวิทยาลัยบูรพา.

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2552). *นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ: บริษัทแด

เน็กซ์อินเตอร์คอร์ปอเรชั่น.

ทิตินา แคมมณี. (2556). *ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*.

กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- บัญญัติ ชำนาญกิจ. (2558). *การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ*. ศูนย์การจัดการความรู้ (KM) & งานบริการวิชาการแก่สังคม. <https://k2mse.eng.rmutp.ac.th>
- ผ่องฉวี มณีรัตนพันธุ์. (2555). *การเรียนรู้แบบร่วมมือ (cooperative learning)*. GotoKnow. https://www.gotoknow.org/posts/201289&usg=AFQjCNGbv_7NqBOTV2G-
- วาสนา คุณาอภิสิทธิ์. (2539). *การสอนพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: บริษัทพิมพ์ดี.
- วรศักดิ์ เพียรชอบ. (2561). *หลักและวิธีการสอนวิชาพลศึกษา*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ศิวินทร์ อธิจันทร์รัตน์. (2564). ผลของการจัดการเรียนรู้พลศึกษาแบบร่วมมือด้วยเทคนิคแบบเพื่อนช่วยเพื่อน และแบบ เอส.ที.เอ.ดี.ที่มีต่อทักษะเทควันโดของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย. *ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาสุขศึกษาและพลศึกษา*. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุรางค์ ใค้วตระกูล. (2564). *จิตวิทยาการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อุทัย สงวนพงศ์. (2544). *บาทเกตบอล*. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- Cronbach, L. J. (1951). Coefficient alpha and the internal structure of tests. *Psychometrika*, 16(3): 297–334.

